

Πατριαρχική χοροστασία στον Ι.Ν. Αγίου Στεφάνου της Ορθοδόξου Βουλγαροφώνου Κοινότητος της Πόλεως

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Η Α.Θ. Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, την Παρασκευή, 27 Δεκεμβρίου 2024, ημέρα κατά την οποία η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του Αγίου Πρωτομάρτυρος και Αρχidiaκόνου Στεφάνου, προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας, που τελέστηκε στον φερώνυμο Ι. Ναό στον Μπαλατά, της Ορθοδόξου Βουλγαροφώνου Κοινότητος της Πόλεως.

Ο περίτεχνος σιδερένιος Ναός, μετά την αποκατάσταση από το Οικουμενικό Πατριαρχείο του δεινού σχίσματος με το Βουλγαρικό έθνος, το 1945, υπάγεται έκτοτε στην πνευματική και Κανονική δικαιοδοσία της Μητρός Εκκλησίας

Κωνσταντινουπόλεως.

Στην ομιλία του, ο Πατριάρχης, αφού μίλησε για την σημασία του μαρτυρίου στην ζωή της Εκκλησίας, είπε:

“Ύμνον ευχαριστίας αναπέμπομεν προς τον αγαθοδότην Θεόν, τον χαρισάμενον τω λαώ Αυτού τον Πρωτομάρτυρα Στέφανον και πάντας τους αγίους και μάρτυρας της πίστεως, που αποτελούν τους ακρογωνιαίους λίθους του ιερού οικοδομήματος της Εκκλησίας, η οποία έχει αμετακίνητον θεμέλιον τον Χριστόν. Η Εκκλησία πορεύεται προς την επουράνιον Βασιλείαν εν τη ιστορία και διά μέσου της ιστορίας, μαρτυρούσα περί του προαιωνίου Υιού και Λόγου του Θεού Πατρός, του σαρκωθέντος δι’ ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν, σταυρωθέντος και αναστάντος, ανελθόντος εις τους ουρανούς και καθεζομένου εκ δεξιών του Πατρός, και πάλιν ερχομένου κρίναι ζώντας και νεκρούς, ενσαρκώνει δε και συνεχίζει την Αποστολικήν και Πατερικήν παράδοσιν διά συνόλου της ζωής.”

Ακολούθως, ο Παναγιώτατος αναφέρθηκε σε δύο σημαντικές επετείους που θα τιμηθούν από την Εκκλησία κατά το 2025.

“Το 2025 η Ορθόδοξος Εκκλησία και η παγκόσμιος Χριστιανοσύνη τιμούν την συμπλήρωσιν χιλίων επτακοσίων ετών από της συγκλήσεως της Α΄ εν Νικαία Οικουμενικής Συνόδου. Η Σύνοδος αυτή, η οποία αποτελεί καθοριστικήν τομήν εις την εξέλιξιν των εκκλησιαστικών πραγμάτων, είναι ταυτοχρόνως δυναμική έκφρασις της «αρχεγόνου συνοδικότητος» της Εκκλησίας.

Είναι χαρακτηριστικόν και αξιομνημόνευτον το γεγονός το οποίον, κατ’ ευλογημένην συγκυρίαν, συνδέεται και με τον χαρμόσυνον εορτασμόν της συμπληρώσεως 1160 ετών από της Βαπτίσεως του Βουλγαρικού λαού, ότι και ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Φώτιος ο Μέγας, ο πνευματικός καθοδηγητής του Άρχοντος Βόριδος – Μιχαήλ, προτρέπει τον νεοφώτιστον Ηγεμόνα να αποδεχθή και να σέβεται «τας αγίας και οικουμενικάς επτά συνόδους, τας μεν ως διδασκάλους, τας δε ως προμάχους της ευσεβείας... Δι’ αυτών γαρ πάσα καινοτομία και αίρεσις απελαύνεται· το δε της ορθοδοξίας ακήρατον και αρχαιοπαράδοτον φρόνημα ταίς ευσεβούντων ψυχαίς εις αδίστακτον σεβασμιότητα καθιδρύνεται» (Φωτίου του Μεγάλου, Προς Μιχαήλ τον Άρχοντα Βουλγαρίας, PG 102, 593).

Μετά την λεπτομερή παρουσίασιν του έργου και των αποφάσεων των επτά Οικουμενικών Συνόδων, ο πολυίστωρ και ομολογητής της Ορθοδόξου πίστεως Πατριάρχης προσθέτει: «αύτη της πίστεως ημών των χριστιανών η καθαρά και αμώμητος ομολογία· αύτη της αχράντου και ειλικρινούς λατρείας ημών, και των περί αυτήν σεπτών μυστηρίων, η θεόσοφος μυσταγωγία» (ο. π., 656).

Εν συνεχεία, καλεί τον Μιχαήλ όχι μόνον να αποδέχεται και να σέβεται «ειλικρινεί διαθέσει και γνώμης ευθύτητι, και αδιστάκτω πίστει» τα συνοδικά θεσπίσματα, αλλά και να καταρτίζη, να καθοδηγή και να στερεώνη τους υπηκόους του «εις το αυτό της αληθείας φρόνημα». «Τούτο των αποστόλων το κήρυγμα, τούτο των οικουμενικών συνόδων το φρόνημα» (ο. π.). Η δε επί Πατριάρχου Φωτίου συγληθείσα Μεγάλη εν Κωνσταντινουπόλει Σύνοδος κατά τα έτη 879-880 αποτελεί υπόδειγμα εκκλησιολογικής πληρότητας και συνοδικής εργασίας και συνιστά πολύτιμον κληρονομίαν διά την Χριστιανοσύνην."

Και ο Παναγιώτατος συνέχισε:

"Εν τη εννοία ταύτη, και η επετειακή ενασχόλησις του χριστιανικού κόσμου με την Α΄ Οικουμενικήν Σύνοδον δεν είναι αναφορά εις το παρελθόν, εφ' όσον το «πνεύμα της Νικαίας», ευρισκόμενον εις την βάσιν όλων των μετέπειτα Οικουμενικών Συνόδων και διαπνέον την εκκλησιαστικήν ζωήν εις όλες τα εκφάνσεις της, παραπέμπει εις την διάστασιν του βάθους αυτής, υπενθυμίζει την πορείαν της αδιαιρέτου Εκκλησίας και τα κοινά χριστιανικά αρχέτυπα και αποτελεί ώθησιν διά την έμπρακτον ανάδειξιν της αξίας της ορθής λειτουργίας της συνοδικότητος διά το παρόν και το μέλλον του χριστιανικού κόσμου.

Η ζωή της Ορθοδόξου Εκκλησίας εμπερικλείει και εκφράζει όλες τας αξίας και τας αρχάς, αι οποίαι διεμόρφωσαν την ταυτότητα των Ορθοδόξων λαών, καθώρισαν την ιστορικήν των πορείαν και αποτελούν εγγύησιν διά το μέλλον των. Η Ορθοδοξία είναι φορέυς μιάς ανεκτιμήτου παραδόσεως φιλοθείας και φιλανθρωπίας, αδιασπάστου συνδέσεως και ενότητος της πίστεως προς τον Θεόν και της αγάπης προς τον συνάνθρωπον, η οποία αποτελεί πρότασιν ζωής και ελευθερίας, κοινοτικού πνεύματος και πολιτισμού αλληλεγγύης με οικουμενικήν εμβέλειαν.

Ποτέ εις την πορείαν της, η εσωστρέφεια και η κλειστότης δεν εξέφραζαν την Ορθόδοξον Εκκλησίαν. Η αδιαφορία διά την ιστορίαν και τον πολιτισμόν δεν είναι η θεολογικώς ορθή κατανόησις του «ουκ εκ του κόσμου» χαρακτήρος της Εκκλησίας. «Το γεγονός ότι 'το πολίτευμα ημών εν ουρανοίς υπάρχει' (Φιλιπ. γ', 20), δεν αναιρεί, αλλ' ενδυναμώνει την μαρτυρίαν ημών εν τω κόσμω», αποφαίνεται θεοκινήτως η Αγία και Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας (Κρήτη, 2016) (Εγκύκλιος, Προοίμιον).

Ομού με αυτό το οικουμενικόν πνεύμα, εις την παράδοσιν της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας συνυπάρχει ο σεβασμός προς τον ιδιαίτερον πολιτισμόν και την ιδιοπροσωπίαν των λαών και η πεποίθησις ότι η πίστις ενοποιεί και κινείται πέραν των πολιτισμικών διαφορών, αι οποίαι δεν αποτελούν καθ' εαυτάς εμπόδιον διά την ειρηνικήν συμβίωσιν, αλλά δύνανται να λειτουργήσουν ως όχημα διά γόνιμον διαπολιτισμικήν επικοινωνίαν και συνεργασίαν. Η αυθεντική Ορθοδοξία ουδεμίαν σχέσιν έχει με τον Ορθοδοξισμόν."

Κατά την ομιλία του, ο Παναγιώτατος καλωσόρισε με εγκαρδιότητα τον Θεοφιλ. Επίσκοπο Τιβεριουπόλεως κ. Τύχωνα, εκπρόσωπο του Προκαθημένου της Εκκλησίας της Βουλγαρίας, ζητώντας του να μεταφέρει "εις τον Μακαριώτατον Πατριάρχην Βουλγαρίας κύριον Δανιήλ, τον οποίον αναμένομεν να υποδεχθώμεν εις το Ιερόν Κέντρον της Ορθοδοξίας, τον αδελφικόν χαιρετισμόν της ημετέρας Μετριότητος και τας εορτίους ημών ευχάς."

Εξέφρασε δε την Πατριαρχική ευαρέσκειά του προς τον Ιερατικώς Προϊστάμενο της Κοινότητος Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτη του Οικουμενικού Θρόνου κ. Χαράλαμπο Nichev, "ο οποίος με ενσυναίσθησιν, ένθεον ζήλον και δυναμισμόν ασκεί το πνευματικόν του έργον", και προς τον Πρόεδρο της Κοινοτικής Επιτροπής Εντιμολ. Άρχοντα της Μ.τ.Χ.Ε. κ. Δημήτριο Γιώτεφ, καθώς και προς όλα τα μέλη της, για την αρμονική τους συνεργασία και την προσφορά τους. Συνεχάρη δε τους δωρητές, οι οποίοι ανέλαβαν τη δαπάνη για την κατασκευή συνθρόνου, νέων ιερών εικόνων και ιερών σκευών για τον Ναό, απονέμοντας προς αυτούς και τους κοινοτικούς παράγοντες ιδιαίτερες τιμητικές διακρίσεις.

Προηγουμένως, τον Παναγιώτατο προσφώνησε με θερμούς λόγους ο Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Χαράλαμπος Nichev.

Εκκλησιάστηκαν οι Γενικοί Πρόξενoi της Βουλγαρίας στην Πόλη Εντιμ. κ. Vasil Valchev και στην Αδριανούπολη Ευγεν. κ. Radoslava Kafedjiska, μέλη της Βουλγαροφώνου Κοινότητος της Πόλεως και προσκυνητές από την Βουλγαρία.